

25. Oct. 1972

FAKTA

Dato:

25. Oct. 1972

Sidetæl:

Notes 74 bd 4 s. 88-92

de fleste unge.
Man har, i realiteten, meget få
ideer, og dem man får bør
man overveje og opmærksomt tænke,
efter prøve deres holdbarhed i ser
den sig at være. Ligeså skal
man gå helt tilbunds med
i dem, blive ved og ved indtil
alle dens mindst halve er op-
-nået prøvet indtil den har givet
alt for sig. Bygger man sin
produktion på de små fag-
-lige, og ofte svage ideer, spilder
man sin tid og sine kræfter
fordi man tringes til at gøre
for den ene ide til den
anden.
Man skal give sig tid - tid
til at vende - indel huske.

Paris

25-10-72.

"Al den re literatur, der har
eksisteret, lige siden man skal
sætte sig for at skrive om
Kunst, har ikke haft os et
skridt nærmere til menneskelig
fuldkommenhed eller til en
færdigelse af Kunst"

A. Harnim

Jeg har sikkert skrevet dette citat
omkring af yngre - men, ja synes
ikke det blev opbrugt ofte
nåh.

"_____ hvad der måske er det
vanskeligste - lære sine egne elever
og begrænsninger et kende"

A. Harbin.

Som det fremgår har jeg sidde
og læst i Auguste Harbin's
"L'art non-figuratif, non-objec-
-tif" og kom derved igen til
at tænke på en ide jeg længe
har haft vedrørende P. Mon-
-drian, Malevich, Van der Meer og
altså også Harbin, nemlig at
de er næst hen i nærheden af
en opførelse af lille det.

Strukturen hos de her nævnte
kunstnere er blevet så neutral
(mindst hos Harbin) at den ikke
kun synes som et tegn, ja
kun som en sproglig formulering.
Det er heller ikke udformede
at sige at der er hvad man ser
og i det andet - eller der er hvad
der er. Det der nok, men kon-
-siderationen af hvad man reelt

Ser - er hurtigt overstiet (og det
er her amerikanerne blive slår
balsal fra Ad Reinhardt & Barnett
Newman) ud over den re kunst-
-ring og stor der en et du dimen-
-sion ud over den rene perception.
Man kan måske nok rationelt
efterpore hver for - men en su-
-dan giver kun en lille del
af svaret - på et billede har
sig over at være lilled og form
- fjerne på den re billedflade.
Den afstrakte kunsts sammen-
-brud skuffes at den fjrede
at operer med et sprog; den
og om frie form - den rene form,
der for endte den i plump stil.
Man skal måske i langt højere
grad være opmærksom på hen-
-holdt den d. v. s. at disse møder
på fladen i lille kun, og i lille
skal (må) have sprøjte punk-
-tioner, men at så den re drakti-
-on skal undertrykkes.
De afstrakte mente at der i den
rene form - fjerne til et (oprindi-
-ligt og der for umiddelbart) ud-
-tryk - at indhold og endte
paradoksalt nok i en et præsi-
-sisme. P. Mondrian gen tog
de samme former og fjerne, den

Somme strukturer fra billedet til lille-
-de blev betragtede i lille formen &
formen som et sprogligt udtryk, men
som helt neutrale (universelle-
som han kaldte det) elementer
han flyttede rundt med for at
skabe lige vægt - det var denne
balance - denne lige vægt der
var hans mål - formen - formen
var midterne som ikke havde
nogen betydning i sig selv.
Det samme opdelte vandret og
der til sidst blev lavet små
modeller - og ikke værker - det var
den universelle kraft & for mæssig-
-hed de var inde af sig - ikke
et sprog - men et reelt sprog -
-man. Malevich kendte de pri-
-en vis måde halsen i sig for-
-sig på at nu frem til det
somme fordi han arbejdede ud fra
poetisk sider og preskillinge og det
der for ikke kunne forstås den
Sproglig et presivt ~~og fast~~ krav.
Måske er det muligt med
udgangs punkt i disse og andre
tilsvarende (Marcel Duchamp!)
Kunstneres tanker og arbejder at
finde frem til et punkt hvor
der sproglige begreber helt er
forladt - hvor man f. eks går
fra den direkte umiddelbare, og

hurtigt overskuede perception ~~ikke~~
lige til conception - ikke
via betydninger af en række
sproglige tegn - men via selve
syns perceptionen.
Er denne perception neutral d.v.s
en ren konstaterende og ikke
betydende - budskab på den ne-
funktion af se - direkte -
vil man via direkte til con-
-ceptionen og funktion.
Følgelig betyder det selvstændigt
møgt metaforisk, man er det
ikke.
Hvis form - prøve behandles
sprogligt - sanseligt - et pressivt -
drejer sig i sin perception i
disse elementer og prøver dem,
eller gør dem til produktets
budskab - når ikke ud over
der sanselige og der for oplyste
i sidste ende smagsbetonede
- er der ingen anden lyt -
fringes beskueren til at be-
-skæftige sig med sine forestil-
-linger om den kunstnering
han har gjort via sin syns-
-funktion.
Altså dette er, indtil nu, meget
målt og bygger måske på
lyse præmedninger.